

บารมี 10 ในชีวิตประจำวัน **โดย อาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์**

บารมี 10 เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการที่จะดับกิเลส เป็นสมุจเฉท เพราะการเจริญกุศลนั้นต้องเจริญทุกประการ เพื่อที่จะเป็นปัจจัยให้ปัญญาเกิดขึ้น ดับกิเลสได้หมดสิ้น เป็นสมุจเฉทเป็นลำดับขั้น จึงต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า กุศลใดเป็นบารมี และกุศลใดไม่ใช่บารมี บารมีเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการดับกิเลสเป็นสมุจเฉท จึงควรได้ศึกษาและเห็นความสำคัญของบารมีทั้ง 10 เพื่อที่จะได้อบรมได้ยิ่งขึ้น

บารมี 10 คือ ทานบารมี 1 ศิลบารมี 1 เนกขัมมบารมี 1 ปัญญาบารมี 1 วิริยบารมี 1 ขันติบารมี 1 สัจจบารมี 1 อธิษฐานบารมี 1 เมตตาบารมี 1 อุเบกขาบารมี 1

การกล่าวถึงบารมีทั้ง 10 ก็เพื่อให้พิจารณาสำรวจตัวเองว่า ยังยิ่งหย่อนบารมีใดจะได้อบรมบารมีนั้นให้ยิ่งขึ้น จนสามารถเป็นปัจจัยให้รู้แจ้งอริยสัจธรรมได้ เพราะเหตุว่า ถ้ามุ่งจะให้สติเกิดระลึกถึงลักษณะของสภาพธรรมที่ปรากฏตามปกติ ตามความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยที่ไม่คำนึงถึงการอบรมเจริญบารมี ก็จะเห็นได้ว่า วันหนึ่งๆนั้นพ่ายแพ้ต่ออกุศลกรรม เพราะอกุศลกรรมมีปัจจัยเกิดขึ้นมากกว่ากุศลกรรม

บารมีทั้ง 10 นั้น ไม่ทราบว่าจะแต่ละท่านจะอบรมสะสมไปอีกนานเท่าไร แต่ในชาติที่สามารถจะสะสมอบรมได้ ก็ควรจะสะสมอบรมแต่ละบารมีไปตามกำลังความสามารถ บารมีทั้ง 10 มีลักษณะเป็นปฏิปักษ์ เพราะฉะนั้นต้องไม่ลืมเลยว่าการอบรมเจริญบารมีนั้น ไม่ใช่ด้วยความต้องการผลของกุศล แต่ต้องเป็นเพราะ

เห็นโทษของอกุศลแต่ละประเภท

ไม่ใช่ต้องการเจริญบารมีเพื่อผลคือ สังสารวัฏฏ์ แต่บำเพ็ญบารมีเพื่อขัดเกลา
กิเลสจนกว่าจะดับกิเลส จึงจะดับสังสารวัฏฏ์ได้ เพราะการดับสังสารวัฏฏ์จะ
เป็นไปด้วยการดับกิเลสทั้งหมด トラบไดยังมีกิเลสอยู่ ก็ไม่สิ้นสังสารวัฏฏ์
ฉะนั้น การอบรมเจริญบารมีจึงไม่ใช่ด้วยความหวังผลของกุศลในสังสารวัฏฏ์

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่เห็นโทษของความตระหนี่จึงให้ทาน ผู้ที่เห็นโทษของความเป็น
ผู้ทศิลจึงรักษาศีล เห็นว่าการไม่สำรวมกายวาจาและการประพฤติดุจจริตทาง
กายวาจา ย่อมนำโทษมาให้ แม้แต่เพียงคำพูดซึ่งไม่สำรวมระวัง ก็อาจจะไม่รู้
เลยว่า นำโทษมาให้แล้วกับผู้พูดและกับบุคคลอื่นด้วย เพราะฉะนั้น ผู้ที่เห็น
โทษของความเป็นผู้ทศิลจึงรักษาศีล และสำรวมกายวาจายิ่งขึ้น

ผู้ที่เห็นโทษในกามและการครองเรือน ก็มีอัธยาศัยในเนกขัมมะ ผู้ที่เห็นโทษ
ในความไม่รู้และความสงสัย จึงมีอัธยาศัยในการศึกษาให้รู้ให้เข้าใจธรรมตาม
ความเป็นจริง ซึ่งเป็นการอบรมเจริญปัญญา ผู้ที่เห็นโทษในความเกียจคร้านจึง
มีความเพียร ผู้ที่เห็นโทษในความไม่อดทนจึงมีความอดทน ผู้ที่เห็นโทษในการ
พูดและการกระทำที่ไม่จริงจึงมีอัธยาศัยในสัจจะ ผู้ที่เห็นโทษในการไม่ตั้งใจ
มันจึงมีอัธยาศัยในการตั้งใจมั่น ผู้ที่เห็นโทษในพยาบาทจึงมีอัธยาศัยในเมตตา
ผู้ที่เห็นโทษในโลกธรรมจึงมีอัธยาศัยในการวางเฉย ทั้งหมดนี้เป็นบารมี 10 ซึ่ง
จะต้องค่อยๆ สะสมอบรมไป

ขอธรรมะคุ้มครองครูผู้ประเสริฐ ครูผู้เมตตาธรรมทุกท่าน

ขอธรรมะคุ้มครองสรรพสัตว์ทุกชีวิตในโลกมายามนุษย์นี้ด้วยเถิดหนา สวัสดิ์